

vil medføre en meget alvorlig forringelse af den nationale kulturarv. Udvalget bør således kun nægte at meddele en udførselstilladelse, hvis det vurderes, at den konkrete kulturværdi er såkaldt umistelig for den danske kulturarv.

Jeg mener, at denne lovgivning skal opretholdes, og at Kulturværdiudvalget således – uanset antal af sager og eventuelle udførselsforbud – har sin eksistensberettigelse.

Spm. nr. S 2002

Til kulturministeren (14/2 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren meget tydeligt informere om, hvad Nationalmuseets direktør mener med udtrykket af »særlig national betydning«?»

Begrundelse

Dansk Kulturhistorisk Museumsforening har udsendt en pressemeddelelse dateret 7. februar 2003, hvori det nævnes, at direktøren for Nationalmuseet har udtalt, at museets eksisterende samlinger kun vil blive vedligeholdt optimalt, såfremt de er af »særlig national betydning« eller umiddelbart skal anvendes til forskning og formidling.

Svar (25/2 03)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det fremgår af spørgerens begrundelse for spørgsmålet, at Nationalmuseets direktør Carsten U. Larsen har tilkendegivet, at museets eksisterende samlinger kun vil blive vedligeholdt optimalt, såfremt de er af »særlig national betydning« eller umiddelbart skal anvendes til forskning og formidling.

Udtalelsen stammer fra den kronik, som Carsten U. Larsen skrev i Politiken den 5. februar 2003. Jeg henleder opmærksomheden på, at jeg ved mit svar af 10. februar 2003 på Kulturudvalgets spørgsmål nr. 44 kommenterede visse forhold vedrørende denne kronik.

I kronikken redegør Nationalmuseets direktør blandt andet for den prioritering, som indgår

i driften af institutioner på kulturarvsområdet. Jeg tolker Carsten U. Larsens udtalelse som en angivelse af kriterier for den prioritering, der skal finde sted under hensyn til de ressourcer, der er til rådighed.

Jeg er i øvrigt informeret om, at der i den kommende udredning om bevaring af kulturarven – et arbejde, som også Nationalmuseet har deltaget i – vil blive fremlagt overvejelser med hensyn til kulturinstitutionernes indsats vedrørende forskellige kategorier af kulturgenstande. Jeg tolker endvidere, at Carsten U. Larsen med udtrykket »særlig national betydning« henviser til kriteriet »væsentlig betydning for kulturarven«, som fremgår af Kulturudvalgets beretning af 23. maj 2001 om Kulturbevaringsplan 2010 – Udredning om kulturarven.

Spm. nr. S 2009

Til beskæftigelsesministeren (17/2 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren i fortsættelse af besvarelsen af spm. nr. S 1783 oplyse, hvor mange revalidender der er på hver uddannelse i antal og ikke i procent og oplyse både personer og institutioner?«

Svar (25/2 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har indhentet en udtalelse fra Undervisningsministeriet, der har oplyst følgende:

I 2000 modtog næsten 36.000 personer i løbet af året revalideringsydelse. Heraf var ca. 23.000 under uddannelse i det ordinære uddannelses-system. (Enkeltfags hf, AVU (Almen voksenuddannelse), mindre kurser mv. er ikke medregnet)

Ud af de ca. 23.000 havde næsten 13.000 personer forsørgerstatus på det tidspunkt, hvor de modtog revalideringsydelsen.

Nedenstående tabeller viser disse personer med forsørgerstatus, fordelt på institutionstype og alder samt uddannelseskategori og alder. Alle oplysninger er fra 2000, og er trukket fra Undervisningsministeriets statistikberedskab, som bygger på data fra Danmarks Statistik.